

Basset Fauve de Bretagne

Diverse taken zorgden voor een grote diversiteit aan rassen. Ieder ras heeft zijn eigen specialiteit. Hoe zijn die rassen tegenwoordig, bijvoorbeeld als gezinshond? Welke karaktertrekken hebben ze, en waar blinken ze in uit? Dit keer de Basset Fauve de Bretagne.

Basset Fauve de Bretagne, een lange naam voor een korte hond, want de Fauve - laten we hem voor het gemak maar even zo noemen - is een kortbenige hond. De naam Basset duidt daar al op: *bas* is laag, *fauve* geeft de kleur aan en Bretagne is de streek in Frankrijk waar het ras is ontstaan.

De Fauve behoort tot de brakken, ook wel *lopende honden* genoemd. Brakken zijn jachthonden die al eeuwenlang over de gehele wereld gebruikt worden voor het in groepen opdrijven van allerlei verschillende soorten wild. In het verleden gingen de jagers er dan te paard of te voet achteraan, totdat de honden het wild klem hadden gezet. Tegenwoordig is de drijfjacht op groter wild hier (en veel andere landen) verboden omdat het een zeer wrede manier van jagen is waarbij het wild zich bijna letterlijk doodloopt. De honden deden hun werk, meestal in meuteverband, vrijwel geheel zelfstandig. Zij gingen voorop, de jagers volgden. Alle brakken beschikken over een uitzonderlijk goed reukvermogen, dat is noodzaak om het wildspoor te lokaliseren en over grote afstanden te kunnen volgen.

De Basset Fauve de Bretagne stamt af van de *Griffon Fauve de Bretagne*, een hond die al in de veertiende eeuw bekend stond onder de naam Fauve de Bretagne. Het hedendaagse Fauveje lijkt als twee druppels water op zijn grotere voorouder, alleen zijn benen zijn beduidend korter. Door een toevallige speling van de natuur - een mutatie - ontstond uit de Griffon

Fauve de Bretagne een hond met kortere benen. Nu zijn mutaties in een hoop gevallen geen lang leven beschoren, maar hier bleken de kortbenige honden juist heel goed van pas te komen! De streek Bretagne is heuvelachtig en grotendeels bedekt met struikgewas en kreupelhout. De laagbenige hond bleek zich veel makkelijker door dat soort terrein te kunnen bewegen dan grotere honden. Daarbij had hij ook nog eens een vrij korte rug waardoor ze in het heuvelachtige gebied niet zo makkelijk over de kop sloegen als ze op volle snelheid heuvelafwaarts gingen.

In de negentiende eeuw werd het ook aan het gewone volk toegestaan om drijfjachten te organiseren, iets wat tot die tijd uitsluitend aan de adel was voorbehouden. Voor de gewone man waren de kleinere honden ook een uitkomst omdat ze veel goedkoper in onderhoud waren dan hun grotere broeders. Als gevolg daarvan werd er dus steeds meer geselecteerd op die kortbenigheid. De honden werden gebruikt voor de jacht op hazen en konijnen maar ook voor groter wild, zoals vossen en wilde zwijnen, bleken ze bruikbaar.

Tussen de beide wereldoorlogen in dunde het bestand aan kortbenige brakken behoorlijk uit, zelfs tot op de rand van uitsterven. Door de inzet van enkele andere rassen, zoals de ruwharige Teckel en de Basset Griffon Vendéen, is men er in geslaagd de Basset Fauve terug te fokken en tegelijkertijd de fokbasis te vergroten.

Als meutehond is het over het algemeen een sociaal dier

Karakter

De Basset Fauve de Bretagne is niet voor niets een zeer geliefde huis- en gezinshond. Er zijn dan tegenwoordig dan ook veel meer Fauven die deze functie vervullen dan Fauven waarmee daadwerkelijk gejaagd wordt. Het ras heeft over het algemeen een vrolijke, levendige en vooral ook vriendelijke aard. Het is een echt gezelligheidsdier dat zich zowel in grote als in kleine gezinnen prima op zijn plaats voelt. Mits hij voldoende beweging krijgt, is het in huis een redelijk meegaande hond die zich graag in de directe omgeving van zijn baas en diens gezin bevindt. Voor mensen die de hele dag werken is hij daarom minder geschikt aangezien hij er, als rechtgeaarde meutehond, niet zo van houdt om alleen te zijn.

De Fauve is aanhankelijk naar de hele familie en is makkelijk te porren voor een spelletje met de kinderen, met wie hij over het algemeen uitstekend omgaat. Let wel op dat jonge kinderen niet met de hond gaan lopen sjouwen, hij houdt graag zijn pootjes op de vloer en wil graag in zijn waarde gelaten worden. Toezicht is dus geboden. Ook tegenover vreemden gedraagt de gemiddelde Fauve zich vriendelijk en plezierig, slechts een enkeling is

Het ras heeft over het algemeen een vrolijke, levendige en vooral ook vriendelijke aard

ietwat gereserveerd tegen mensen die hij niet kent. Een vreemde is gewoon een vriend die je nog niet eerder ontmoet hebt! Dat maakt hem natuurlijk ongeschikt als waakhond. Misschien slaat hij even aan als hij onraad vermoedt, maar helemaal zeker is dat niet.

Het is geen moeilijke hond en hij past zich over het algemeen prima aan de omstandigheden aan. Daardoor kan hij zowel in de stad in een appartementje gehouden worden als op het platteland. Meerdere honden in huis vormen voor de Fauve geen probleem. Sterker nog, hij houdt wel van een speelkameraadje. Mits er mee opgegroeid hebben andere huisdieren zoals katten, konijnen en cavia's weinig van de Fauve te vrezen. Vergis je echter niet: het feit dat hij tevreden met het huiskonijn in één mand ligt te soezen, wil nog helemaal niet zeggen dat hij buiten niet vol overtuiging achter de konijnen aanjaagt! Die jachtpassie zit in hem en je kunt de hond wel uit de jacht halen maar daarmee haal je het jagen natuurlijk nog niet uit de hond.

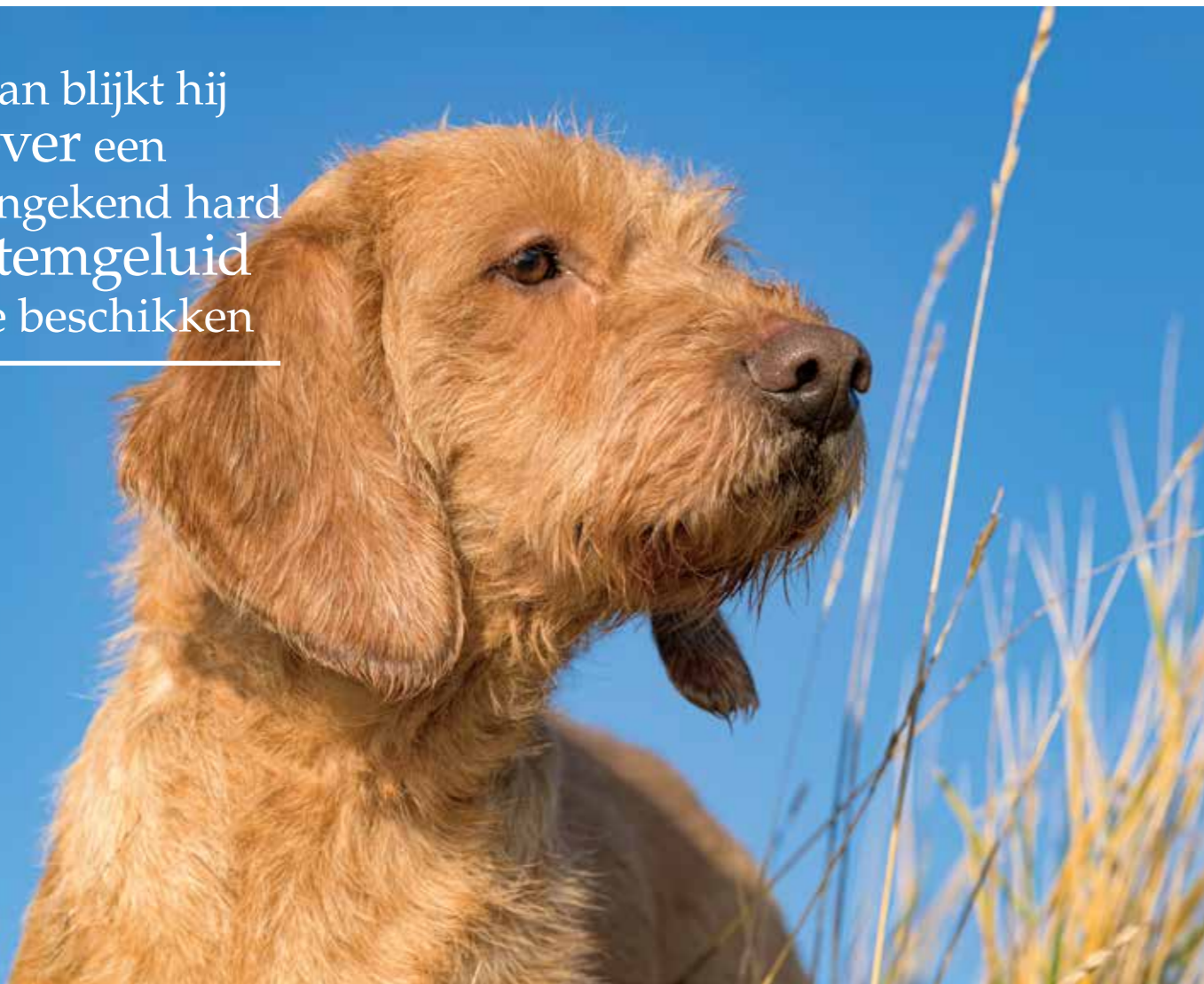
Opvoeding en training

Uiteraard begint een goede opvoeding met een gedegen socialisatie, en dat is bij de Fauve niet anders dan bij willekeurig welk ander ras. Breng hem in zijn jeugd

veelvuldig in contact met onbekende dingen maar zorg wel dat hij geen erg vervelende ervaringen opdoet want dat kan resulteren in een angstige hond op latere leeftijd. Omdat de Fauve niet erg van alleen zijn houdt, heeft dat tot gevolg dat het alleen thuis leren blijven dan ook weloverwogen en behoedzaam opgepakt moet worden. Gaat dat te snel dan komen er waarschijnlijk op een gegeven moment klachten van de burens; hij zal zijn eenzaamheid luidkeels te wereld in slingeren. En dan blijkt de Fauve over een ongekend hard stemgeluid te beschikken in verhouding tot zijn compacte formaat.

De Fauve is niet al te moeilijk op te voeden, zeker niet als je het vergelijkt met sommige andere brakkensoorten. Het vereist echter wel enig geduld, een zachte hand, de nodige consequentie en vooral ook een beetje gevoel voor humor. Hoewel de meeste Fauven vrij snel leren en graag met hun baas bezig zijn hebben is enige eigenwijsheid ze niet vreemd. Zo gek is dat niet natuurlijk want eigenwijsheid is niet anders dan zelfstandigheid, en van oudsher werd van dit ras verwacht dat hij zelfstandig zijn werk deed. Maar met voldoende beloningen in de vorm van wat lekkers en een spelletje op zijn tijd kom je een heel eind bij de Basset Fauve de Bretagne. En als hij dan toch een keer glimla-

dan blijkt hij
over een
ongekend hard
stemgeluid
te beschikken

chend zijn middelste teen naar je opsteekt, kun je er maar beter om lachen dan dat je in woede uitbarst. Daar kan de Fauve namelijk helemaal niet zo goed mee omgaan.

Beweging

Het Fauveje is dan wel klein maar dat wil niet zeggen dat hij ook aan een klein blokje om voldoende heeft. Het is een actieve jachthond en dat houdt in dat hij verknocht is aan flinke wandelingen. En dan niet alleen in de zomer maar ook als het regenachtig of koud weer is, want daar is de Fauve prima tegen bestand. Het liefst, daar waar het kan, ook even lekker loslopen want dan kan hij echt zijn ei kwijt door even lekker te dollen en door het struikgewas te raggen. Mocht je onderweg andere honden tegenkomen dan hoef je niet bang te zijn dat hij de confrontatie opzoekt. Als meutehond is het over het algemeen een sociaal dier, kan hij goed met soortgenoten overweg en vermijdt hij liever conflicten.

Bij de Basset Fauve, als rasechte brak, wil het nog wel

eens voorkomen dat er in de hond een interne strijd gestreden wordt tussen zijn neus en zijn oren. De uitkomst is in de meeste gevallen dat zijn oren verliezen. Hij wil wel luisteren want hij is van goede wil, maar toevallig is dat zalige geurspoor nou net even wat aantrekkelijker dan zijn roepende baas.

Hij kan het op zo'n moment gewoon niet helpen, hij móet er achteraan. Vaak in volle galop en met zwiepende staart. Hij komt heus wel weer terug als hij het spoor bijster is of als hij gevonden heeft wat hij zocht. Waarschijnlijk met zijn tong op zijn knieën en een blik van pure tevredenheid in zijn sprankelende bruine ogen. Daar kan je toch niet kwaad om worden? Kan je daar niet tegen, kies dan niet voor een Fauve. Dit ras is jarenlang juist op dat gedrag geselecteerd, dat zit hem in zijn genen. Hou er gewoon rekening mee en laat de hond niet loslopen in een wildrijke omgeving. Waterratten zijn het bepaald niet. Hoewel ze het vaak heerlijk vinden om door de prut te banjeren, is er maar een enkeling die graag zwemt.

Gebruiksmogelijkheden

In Frankrijk wordt de Fauve in nog volop gebuikt om mee te jagen maar ook in Nederland en België bestaat de mogelijkheid om de Fauve zijn favoriete bezigheid te laten uitoefenen, al zal het vaak in een sportieve versie van de echte jacht zijn. Het is echter ook één van de weinige lopende honden, die het op gehoorzaamheids cursussen vaak redelijk tot goed doen en zelfs in staat zijn G&G-diploma's te behalen. Daarnaast is hij geschikt voor diverse andere sporten.

Als rasechte brak is alles waarbij hij zijn neus gericht in kan zetten natuurlijk favoriet. Speuren, trailen, detectie, het behoort allemaal tot zijn mogelijkheden want aan zijn reukorgaan mankeert toevallig helemaal niets. Ondanks zijn korte poten kan er met de Fauve ook behendigheid gedaan worden aangezien hij door zijn korte rug weinig risico op rugblessures loopt. Hij zal niet kunnen wedijveren met de bloedsnelle jongens, zoals de Border Collies en herders, maar wat maakt dat uit? Als je er samen maar lol in hebt!

Gezondheid

De Basset Fauve de Bretagne heeft zeker niet te lijden onder een overvloed van erfelijke kwalen. Toch komen er helaas binnen dit ras ook wel enkele kwalen voor. Een daarvan is

Hij komt heus wel
weer terug als hij het
spoor bijster is

atopie, allergie voor sommige dingen in de omgeving waardoor ze huidklachten en jeuk kunnen ontwikkelen. Daarnaast komt een enkele keer epilepsie voor. Zoals meer kortbenige rassen kan ook bij de Fauve patellaluxatie een rol spelen. Dat is een loszittende knieschijf. Het is doorgaans herkenbaar aan een kenmerkend hupje, waarbij de hond met zijn achterpoot een stapje overslaat. Vanuit de vereniging zijn, voor zover bekend, geen verplichte gezondheidstesten voor fokdieren verplicht. Rugproblemen, zoals wel gezien wordt bij sommige andere kortbenige rassen, komen bij Fauve vrijwel niet voor omdat hij in tegenstelling tot die rassen beschikt over een sterke rug van normale lengte.

Verzorging

De ietwat ruige vacht van een goed onderhouden Fauve vraagt weinig verder weinig inspanning. Af en toe even de borstel eroverheen is over het algemeen voldoende. Enkele malen per jaar moet de Fauve wel getrimd worden. Het makkelijkste is natuurlijk om hem naar een goede trimsalon te brengen maar met een klein beetje oefenen is het ook vrij makkelijk zelf te doen. Trimmen dient te geschieden als de haren op de rug er gemakkelijk uitgetrokken kunnen worden, en als er plukken uit de vacht vallen. Omdat het een lage hond is met een buik die dicht bij de grond hangt, komen de Fauven af en toe moddergrijs terug van een flinke wandeling als het slecht weer is geweest. Je kunt het op laten drogen en uitborstelen, maar afspoelen en afdrogen is ook een mogelijkheid. Beperk echt wassen met shampoo liever tot een minimum, zeker als het koud weer is. Check wel regelmatig de oren, want de Fauve kan gevoelig zijn voor het ontwikkelen van oorontstekingen. ■

Voor meer informatie: www.fauvedebretagne.nl
en <http://www.rbfdb.nl/>

